

[Lone Dybkjær]

lade sig gøre, fordi vi kan sende varer hele Jorden rundt, uden at, om jeg så må sige, den reelle miljøbeskatning kommer på. Lad være med at gøre det til en diskussion om en dansk indsats; det er faktisk noget mere principielt, jeg prøver at rejse, nemlig: Hvad betyder en ændret forureningsbeskatning for hele organisationen, for hele tilrettelæggelsen af vores erhvervsliv. Og dér er det så jeg siger, at der måske slet ikke bliver så stærk en konkurrence fra Østeuropa.

Det er naturligvis ikke ensbetydende med, at vi ikke også på en eller anden måde kan blive udsat for nogle nye faktorer, når vi eksporterer til USA og Japan og den slags lande. Jeg tror derfor også, det er fuldstændig afgørende, at der er nicheproduktioner, sådan som man har set med de grønlandske rejer og den type af produkter, noget, som de enkelte lande ikke selv kan producere. Dér tror jeg det vil være muligt fortsat at eksportere. Men på områder, hvor de enkelte lande selv kan klare det, tror jeg vi får det sværere.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg kan gøre fru Lone Dybkjær opmærksom på, at der allerede er anmeldt talere til en fuld anden runde, så der er mulighed for at komme tilbage.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg vil indlede med at sige til fru Lone Dybkjær, at jeg synes, det var en meget flot tale, fru Lone Dybkjær holdt. Indledningen med, at få har for meget osv., skal jeg springe over, den forstod jeg ikke helt undertonen i, men bemærkningerne om Østpolitikken og ASEAN-området er jeg helt enig i, for så vidt angår lav- og højteknologi.

Så var fru Lone Dybkjær inde på noget om iværksættere til sidst i sin tale, og det lød, som om vi i Danmark har få iværksættere. Det er også en betragtning, man jævnligt hører i den politiske arena og også her i Folketinget. Men rent faktisk tror jeg nok, at vi er lidt galt på den. Det er nemlig således, så vidt jeg har fået oplyst, at der i Danmark er 19 personer pr. virksomhed og over 230.000 virksomheder, og det er færre personer end i noget andet land, vi sammenligner os med. Så vi har i virkeligheden en meget, meget stor underskov af iværk-

sættere og mindre virksomheder. Problemet er nok snarere, hvordan disse virksomheder overlever, og dér er jeg enig i at der er et vigtigt point.

Så er der en ting, som jeg havde set frem til at fru Lone Dybkjær var kommet ind på – det er noget, jeg har rejst flere gange – nemlig generationsskifteproblematikken. Jeg betragter det som det alvorligste problem, vi står over for, og derfor er jeg nødt til at spørge flere af de partier, der er repræsenteret i regeringen, ligesom jeg har spurgt hr. Erhard Jakobsen: Hvordan er Det Radikale Venstres indstilling til det meget alvorlige problem, det er, at op imod 70 pct. af en virksomheds egenkapital forsvinder, når man skifter generation?

Det kan ikke være en politik, som regeringen mener. Det er muligt, at det er det, men så spørger jeg, om det også er den politik, folkegrupperne bag regeringen mener.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil først benytte lejligheden til at give hr. Flemming Hansen det svar, jeg ikke fik givet før. Når jeg kraftigt opfordrede regeringen til en dialog med Det Konservative Folkeparti, tænkte jeg bl.a. på det problem. Om det skal løses via korrektioner af goodwillbeskatningen eller det skal løses via noget med arvebeskatningen, det skal jeg ikke blande mig i, men det lyder, som om der her er noget, hvor man antagelig kunne mødes – ikke om noget, der er i det ene eller det andet partis interesse, men som er i fælles produktionsmæssig interesse.

Jeg hører til dem, der beklager, at der ikke var mere taletid til fru Lone Dybkjær i dag, for det er helt givet, at der her blev rejst noget, som vi gerne ville have hørt mere om. Nu forstod jeg, at fru Lone Dybkjær havde læst aviser til morgen. Det har jeg også gjort, og derfor vil jeg bare gøre fru Lone Dybkjær opmærksom på to ting, som jeg tror hun skal tage med i betragtning, fordi hun lød lidt pessimistisk på visse punkter.

Jeg tror, det er en stor møbelfabrik, der henviser til, at man kan udvide beskæftigelsen i Danmark, fordi man kan få billig arbejdskraft i Østlandene til at lave det helt elementære, som alle kan lave; den videre forarbejdning af bordpladerne kan nemlig kun laves i Danmark, den formår de ikke derovre.